

KISS ERNŐ
ÚJ, SZÉPSÉGES HELYSZÍNEK A VÁNTUS-NAPOKON
A Vántus Kortárszenei Napok krónikája
(2024. november 18–21.)

Az immár ötvenharmadik évfolyamába lépett szegedi kortárszenei napok – a sorozat 28 éve jelenik meg a közönség, a nyilvánosság előtt Vántus István nevével – megújulva és kibővülve várta az érdeklődőket 2024. november 18-21. között. A szokásos helyszínek két igazán reprezentatív objektummal bővültek: a Gál Ferenc Egyetem Vántus István Zeneművészeti Szakgimnáziuma Dohnányi-termével és Szeged Város monumentális katedrálisával, a Fogadalmi Templommal, közismert nevén a Szegedi Dómmal; följújtva adott otthont négy koncertnek a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti kara Fricsay-terme, három rendezvény volt a Somogyi Károly Városi és Megyei Könyvtár Közösségi termében, egy-egy pedig a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kara Művészeti Intézet Ének-zene Tanszéke kamaratermében és a Király König Péter Alapfokú Művészeti Iskola Hangversenytermében. Többszörösen volt rendkívüli a Szegedi Dómban rendezett hangverseny: templomban eddig soha nem volt a Vántus-napok keretében rendezett hangverseny, így valódi orgona sem szólalt meg a sorozatban; s ami a legfontosabb: itt és ekkor kerülhetett sor Vántus Musica terrena c. orgonaversenye – 64 (!) évvel a mű elkészülte után – *valódi* ősbemutatójára. 1995-ben ugyanis volt már volt egy ősbemutató, de akkor digitális hangszeren játszott a darab szölistája, a város legrosszabb akusztikájú termében, s frazírozási tévedésekkel. Nem utolsósorban: három rendezvény is volt a Vántus István Zeneművészeti Szakgimnázium gyönyörű épületében, rövid nevén: a Tóth Péter-palotában (melyről a Parlando 2024/5. számában részletes leírást közöltünk – Csodapalota a Szegedi Zeneművészeti Szakgimnáziumnak). Épp itt volt a Vántus-napok nyitóprogramja november 18-án, hétfőn Szives Márton „Csak Mozartot ne?” c. rendkívül dinamikus interaktív előadása, mely minden jelenlévőt magával ragadott. A fiatal ütőhangszeres művész remek kommunikációval és több élőzenei produkcióval – többek között Dubrovay László, Molnár Viktor és Magda Dávid egy-egy művével – bizonyította, hogyan lehet a kortárs zenének megnyerni olyanokat, akik ellenszenvvel viseltetnek napjaink zenéje iránt. A Zeneszerző és közönsége hagyományosan a Somogyi-könyvtár Közösségi Termében (korábban: Folyóirat olvasójában) került megrendezésre; a vendég ezúttal Kutrik Bence Artisjus-díjas zeneszerző, a Magyar Zeneszerzők Egyesülete elnöke volt, aki világjáróként kezdte zeneszerzés tanulmányait (tanult

San Franciscóban és Torontóban), de Budapesten fejezte be azokat: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen kapott MA-diplomát, főtárgy tanára Vajda János volt. Kommunikációján – beszélgetőtársa a sorozat állandó kiváló házigazdája, Hollós Máté volt – és művein egyaránt érződik a világtúrásból adódó könnyedség, alkotásai szakmailag tökéletesen kidolgozottak, van affinitása a magyar költészet nagyjai felé (Juhász Gyula-, József Attila-megzenésítések). A hangfelvételek mellett elhangzott Crossing (Átkelés) IV. c. háromtétéles gordonka–zongora műve, Velez Alexandra és Császár Zsuzsanna briliáns előadásában.

A Nyitóhangverseny – két év után – ismét a Fricsay-teremben volt. Dinyés Dániel rendkívül frappánsan felépített S. U. I. T. E. c. öttétéles gordonka-zongora darabja nyitotta meg az estet; változatos tétélei egyszerre mutattak neoklasszikus és modern stílusjegyeket. Kőrösi Györgyi (gordonka) és Zsigmond Zoltán (zongora) végig kiválóan játszott, különösen a Tedesca és az Epilogo tétélekben remekeltek: az előbbiben a virtuozitást, az utóbbiban „a szférák zenéje” effektust megvalósítva.

Zsigmond Zoltán és Kőrösi Györgyi

Örvendetes, hogy ősbemutatóval tért vissza Horváth Barnabás, ki jónéhány évig volt a művészeti kar, ill. jogelődjei tanára: marimba szonátája igazán szép zene, melyet Szíves Márton remekül interpretált.

Horváth Barnabás: Szonáta
Szives Márton
(Fotó: Pigniczki Ágnes)

Különösen mély és szépséges élmény volt e sorok írója számára Király László Egyedül c. dalciklusa, melyet Hollós Korvin Lajos verseire komponált, hiszen a zeneszerző – saját vallomása szerint – épp A lángoszlop magányossága c. Hollós Korvin–esten budapesti bemutatóján (2022. március 29.) kapott ihletet a ciklus megírására (az est szerkesztője K. E. volt...); sőt nem is egy, három ciklust is írt „a méltatlanul háttérbe szorult nagy magyar költő” (Király adekvát megfogalmazása) verseire. A ciklus mind a hét dala mívesen megírt, invenciózus alkotás, a magyar dalirodalom legszebb darabjai közé tartozik; értékeit kiválóan mutatta meg Szélpál Szilveszter (ének) és Kerényi Mariann (zongora).

Király László-Hollós Korvin Lajos: Egyedül
Kerényi Mariann, Szélpál Szilveszter
Fotó: Pigniczki Ágnes

E koncertre Csemiczky Miklós is vadonatúj művet küldött: ősbemutatóként hangzott el Ungarische Albumblatten (Magyar albumlapok) c. zongoradarabja. Játékos, hat színpépből felvillanó kaleidoszkópot hallottunk, melynek minden – esetenként virtuóz – karakterét könnyedén tárta elénk Császár Zsuzsanna.

Csemiczky Miklós: Ungarische Albumblatten (Magyar albumlapok)
Császár Zsuzsanna

Bujtás József Trio estatico c. kamaraműve viszont mély érzelmeket és gondolatokat hordoz, filozofikus tartalmú, mindezek kifejtésében a legmagasabb szinten működött közre Kecskés György (kürt), Tóth-Németh Henrietta (gordonka) és Szokody Anikó (zongora). Durkó Péter szinte tiszteletbeli szegedi, így új művét „hazahozta”. A tréfás című A 6 bagett ízharmóniája Szives Márton – ki voltaképp a 2024. évi Vántus-napok első napjának sztárja volt – kezei alatt csendült föl vibrafonon és marimbán, kellemes, hangulatos percekkel ajándékozva a hallgatóságnak. Az univerzális Madarász Iván Tandori Dezső versén alapuló Talizmán-jának két fuvola–hegedű változata különleges kompozíció: a hangszerek izgalmas, hosszabb-rövidebb zenei struktúrái között maga a zeneszerző mondja el narrációként a nagy költő versét; Somogyi Júlia, Csepregi Hajnalka (fuvola), és Kosztándi István (hegedű) tökéletesen adta elő a mű differenciált hangszeres anyagát. Címében is könnyed művel zárult a Nyitóhangverseny: Tóth Péter Villanelláját a Production5 Rézfúvós Kvartett – Samodai Bence, Kőházi Attila (trombita), Kovács Lehel (kürt), Bogáromi Vajk (harsona), Atyimó Ferenc (tuba) – játszotta el, mely régies és népies elemeket egyaránt tartalmaz; összességében remek kamarazene.

A Vántus-napok egyik, lényegében egyedülálló specialitása, hogy négy hangversenyen is lehetőséget nyújt a gyermekek és az ifjúság kortárszenei tudása bemutatására, a zeneiskolásoktól kezdve a művészeti kar hallgatóiig. Kedden délelőtt az SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kara Ének–zene Tanszék Művészeti Diákköre és Művészeti, Művészetpedagógiai és Művészetközvetítő Szakkollégiuma rendezésében Zenepedagógiai délelőtt volt az Ének-zene Tanszék Kamaratermében, mely hagyományosan a főiskolai hallgatók és művésztanáraik közös hangversenye. Ezúttal Orbán György, Arvo Pärt, Durkó Zsolt, Ligeti György, Bozay Attila, Gyulai Gaál János, Mező Imre, Jana Bakelík, Ránki György, Kadosa Pál, Balassa Sándor, Hollós Máté, Kocsár Miklós, Blaho Attila, Soproni József, Sári József és Nagy Ádám alkotásaiból szólalt meg válogatás; ősbemutatóként hangzott el Klebniczki György Radnóti versére írt Éjszaka c. dala Altorjay Tamás és a szerző, valamint Király László Valse pour Suzette c. zongoradarabja Maczelka Noémi előadásában, aki Király László Peszach (Mezey András verse) c. dala és még további két mű zongorakíséretével is fellépett. Ismereteink szerint Ő és Dombiné Kemény Erzsébet szerkesztették a műsort, Dombiné öt, Altorjay Tamás hét (!) darabban működött közre, így nyugodtan kijelenthető, hogy hárman vitték a vállukon ezt a koncertet, melyre a stílusbeli nyitottság volt a jellemző: Gyulai Gaál János négykezesei könnyűzenei jellegűek, Blaho Attila Juhász Gyula-dalai egyértelműen jazzstílusúak voltak, sőt Balassa Sándor Dalok a Rottenbiller utcából c. dalai — melyeket igen szépen adott elő Pintér Tünde Kornélia – is inkább sanzonszerűnek voltak érezhetőek. Kiválóan énekelt Orbán György két kórusdalát az Ének-zene Tanszék Vegyeskara, melyet Flórián Gergely vezényelt.

Zenepedagógiai délelőtt – Az Ének-zene Tanszék Vegyeskara és Flórián Gergely karnagy
Fotó: Ocskó Ferenc

Zenepedagógiai délelőtt – Dombiné Kemény Erzsébet
Fotó: Ocskó Ferenc

Zenepedagógiai délelőtt
Balról jobbra: Király László, Vántus Istvánné, Maczelka Noémi, P. Zakariás Anikó (takarásban)

Zenepedagógiai délelőtt – Altorjay Tamás
Fotó: Ocskó Ferenc

Zenepedagógiai délelőtt – Pintér Tünde Kornélia

Fotó: Ocskó Ferenc

Zenepedagógiai délelőtt – Blaho Attila

Fotó: Ocskó Ferenc

Ugyanaznap délután volt az SZTE Bartók Béla Művészeti Kar hallgatói hangversenye, az Inventio poetica a Fricsay-teremben. Hollós Máté, Farkas Ferenc, Szunyogh Balázs, Astor Piazzola, Csemiczky Miklós, Kocsár Miklós, Nógrádi Péter, Petrovics Emil, Tóth Péter és Sugár Miklós műveit összesen 30 hallgató szólaltatta meg, s egyetlen tanár (Klebniczki György) rendkívül magas színvonalon, jól demonstrálva, hogy a Kar fiatal művészei közt milyen jelentős az érdeklődés korunk zenéje iránt, dicséret illeti felkészítő tanáraikat is. A nemrégiben elhunyt Eötvös Péter Lisztománia c. virtuóz négykezesével kezdődött a Kamara- és kórushangverseny – szintén a Fricsay-teremben – a Görög Sisters: Görög Anikó és Görög Noémi az igen nehéz darabot nagy lendülettel zongorázta. Nógrádi Péter 5 akvarell c. triója különleges feladatot adott Varga Laurának (fuvola), Mucsi Gergőnek (vibrafon) és Klebniczki).

Ebben az évben is nagyon értékes és szép volt a GFE Vántus István Zeneművészeti Szakgimnázium hangversenye, a Hangcsoportok. Különleges meglepetés volt, hogy szakgimnázium két kórust is – leánykart és fiúkórust is fel tudott léptetni. A Vántus Leánykar Erdős Kinga vezetésével már korábban is sikeres volt (most a 100 éve született Szőnyi Erzsébet Ima alkonyi harangszóra c. emelkedett lírai művét énekelték), a Vántus Fiúkórusnak is szép múltja van (Diapente Fiúkórus, Rozgonyi Éva vezetésével), de ezúttal nem mindennapi élmény volt Zombola Péter O salutaris hostia és Z. Randall Stroope c. művének meghallgatása, Valkai Dávid vezényletével és Kolbné Dancsik Nóra zongorakíséretével. (Hangzásuk alapján megkockáztatnám, hogy nyugodtan nevezzék magukat férfikarnak: a fiúkórus inkább a mutálás előtti fiúkórust idézi; másrészt a régi tiszta fiúgimnáziumok mindig a férfikar elnevezést használták...) Kurtág, Kurtág-Bach-parafrázisok után Hollós Máté igen szép A nemlét küszöbén c. hegedű-klarinét-duója, majd Kadosa Pál, Horváth Márton Levente, Orbán György, Stummer Márton, Dubrovay László egy-egy darabja hangzott el. Sajátos, hogy itt is műsorra került Balassa Sándor Dalok a Rottenbiller utcából c. ciklusa Csillag és virág c. darabja (Palotás Kincső énekelt, Csikós-Szelezsán Beáta zongorázott); szerencsés lenne, ha a mester azon művei csendülnének fel, melyek valódi, a '60-as évek végétől a '90-es évek elejéig tartó egyértelműen kortárs korszakából származnak. S bár nagyon kellemesek Wolf Péter szintén kortárs szerző darabjai, de mégis a könnyű zene kategóriájába tartoznak, az itt megszólaló Trópusi éj is. Ezen a koncerten új fiatal zeneszerzőt is megismerhettünk: Balázs Márk Tangó c. műve alapján meghívást is kapott a Fiala Zeneszerzők V. Szegedi Fesztiváljára. A 11 felkészítő tanár e koncertért is elismerést érdemel.

A Hangcsoportok természetesen a Tóth Péter-palota Dohnányi-termében volt, de ide került át a zeneiskolásokat bemutató „Törpék és óriások” is, ahol 7 alapfokú művészeti iskola 46 növendéke és tanára 32 produkcióval lépett fel, melyeket 25 tanár készített fel; kik közül kiemelendő Klebniczki György, aki az elmúlt évek során az alapfokú művészeti iskolák legkedveltebb szerzőjévé vált, s ez alkalommal 7 műve csendült fel (hármat ő maga kísért). Kettős évforduló is inspirálta a szervezőket, a Vántus-társaságot és a Somogyi-könyvtárt, hogy a Zenei album c. sorozat keretében Szunyogh Balázusra emlékezzenek: a szépreményű zeneszerző 70 éve született és 25 éve hunyt el (ez, sajnos, a műsorfüzetből nem derült ki). E hangverseny keretében 4 remekül felépített darabja, ill. az egyiknek részletei hangzott el: A Triószerenád II-III tételét tökéletesen interpretálta Szepesi János (klarinét), Velez Alexandra (gordonka) és Zsigmond Zoltán (zongora),

nagyszerűen zengett a szólóharmonóra írt Tanulmány Vörös József avatott előadásában, Benedekfi Zoltán szépséges tónusban, dinamikusan játszotta a Három tételt szólóhegedűre. Szinte egyedülálló a zenetörténetben a Kalendárium c. dalciklus, Károlyi Amy és Weöres Sándor rövid verseiből 15 dalminiatűrt alkotott a komponista, melyek közül ezúttal 11 hangzott el (Szótár, Disznóölés, Nem fontos, Elfelejtett keringő, Hyacint, Tánclépések, Minek lettem, Portré, Holdvigyor, Petit air, Song). Dobrotka Szilvia és Kerényi Mariann igen nehéz feladatra vállalkozott, hiszen esetenként másodpercek alatt kellett kerek egészként megjeleníteniük a sokféle hangulatú dalokat — amit teljes sikerrel meg is valósítottak. A Szunyogh Balázs-émlékhangversenyt Nagy Gerda, a könyvtár zenei munkatársa szerkesztette és vezette, aki kamarakiállítást is rendezett a zeneszerző életéről.

Szunyogh Balázs emlékhangverseny
Zsigmond Zoltán, Velez Alekszandra, Szepesi János

Szunyogh Balázs-émlékhangverseny – Vörös József

Szunyogh Balázs emlékhangverseny – Benedekfi Zoltán

Szunyogh Balázs-emlékhangverseny – Kerényi Mariann, Dobrotka Szilvia

Ez a nap a sorozat harmadik estjével, Kamaraesttel zárult, melynek első darabja a Bagatellek címet kapta, ám Kecskés D. Balázs négy darabja sűrű és nehéz játszanivalót tartalmaz, különösen a Nyugtalanul és a Vallomás és emlékezés, mindkettő virtuóz zongorázást igényel. Ez azonban a legkevésbé sem korlátozta Klebniczki Györgyöt, aki e fellépésével a négy nap legkiválóbb zongoraszólóját produkálta. Hollós Máté II. vonósnégyesét sokan vártuk kiemelt érdeklődéssel, hiszen életművét ismerve autentikus vonósnégyesszerzőnek éreztük. A legkevésbé sem csalódtunk: gyönyörű vonóshangzások, sűrű, mély, bölcs tartalom vett bennünket körül; a Kosztándi-vonósnégyes – ezúttal Kosztándi István, Szabó Julianna, Tuzson Edina és Kőrösi Györgyi – a lehető legszebben szólaltatták meg Hollós remekművét, akinek innen üzenjük: meg ne álljon a legszebb kamaraműfajjal a bartóki mennyiségig, azaz a hatodikig – aztán kezdje előlről a számozást... E hangversenyre is jutott „kozmosz” darab: Virágh András Gábor Serpens c. kétfuvolás műve az azonos nevű (Kígyó) kétrészes csillagkép zenei

tükrét mutatja meg nekünk; Varga Laura és Szabó Sára virtuóz játéka révén valóban úrutazáson vehettünk részt. Horváth Márton Levente Az eltűnt körteformák nyomában című zongoradarabja hangsúlyozottan nem kapcsolódik – címe ellenére – sem Proust híres regényéhez, sem Eric Satie zongoradarabjához, bár a szerző jelzése szerint van benne zenei engram: számos karakterből áll, melyeket kiválóan formált meg Kerek Ferenc. Pertis Jenő eredetileg két művész rokonának, Kelemen Barnabásnak és Kokas Klárának írta hegedű-brácsa-duóját, a mű így kellőképpen igényes, zeneileg és technikailag egyaránt; Mihályi Éva (hegedű) és S. Dobos Márta (mélyhegedű) Pertis-játékát élmény volt hallgatni. Balogh Máté sajátos parafrázissal gondolta újra Muszorgszkij Egy kiállítás képei c. híres műalkotása egyik igen blickfangos tételét, így Schmuyle és Samuel Goldenberg párbeszéde új színekkel, új változatban bukkant fel előttünk Maczelka Noémi furfangosan tökéletes zongorajátékával. Öröm volt látni és hallani városunk nagyszerű hegedűművészt, Szecsődi Ferencet, ki Sugár Miklós Átkötések c. hegedű–zongoradarabja szólistájaként ezúttal is remekelt; jeles partnere Szokody Anikó volt. A Vántus-társaság és a Magyar Zeneszerzők Egyesülete II. Zeneszerzői Versenyének győztese, Megyeri Krisztina neoklasszikus – de XX. századi – Rézfúvóskvintettel tért vissza hozzánk, mely igazán frissítő élmény volt a Produciton 5 Rézfúvós Kvintett – Samodai Bence, Kőházi Attila (trombita), Kovács Lehel (kürt), Bogáromi Vajk (harsona), Atyimó Ferenc (tuba) – előadásában. E remek rézfúvósötös így két koncert befejezését is „feldobta”, kívánjuk, hogy maradjanak együtt és játszanak nekünk sokáig.

Megyeri Krisztina: Réz-kvintett. Balról jobbra: Kovács Lehel, Atyimó Ferenc, Megyeri Krisztina, Kőházi Attila, Bogáromi Vajk, Samodai Bence

Az alapfokú művészeti iskolások szerda délutáni koncertjét november 21-én csütörtökön egy különleges „ráadás” követte: a Király König Péter AMI tehetséges növendékei felléptével Zarándy Ákos A Mikrokozmosz nyomában c. sorozata részeként tartott előadást a zeneszerző a Király König Péter AMI Nagytermében. A változatos műsorban 12 műve hangzott el, az ifjú szólisták mellett fellépett a Király-Kabóca Gitárzenekar és a Tücsök- és Vonószenekar is; az alapfokú művészeti iskola 13 zenepedagógusa vállalkozott a fellépők felkészítésére, közülük sokan a „Törpék és óriások” – hangverseny kapcsán is sokat tettek a kortárs zene érdekében.

50 éve lesz 2025. április 11-én, hogy kiemelkedő magyar zenetörténeti eseményként bemutatták Vántus István-Móra Ferenc Aranykoporsó c. operáját; e jeles évfordulóról Újváriné dr. Illés Mária zenetörténész, a Vántus-társaság titkára emlékezett meg előadásával a Somogyi-könyvtárban Vántus István műhelyében c. sorozata keretében.

Aranykoporsó-előadás – Újváriné dr. Illés Mária

A Vántus-napokhoz még további három esemény, ill. rendezvény kapcsolódott: november 19-én megkoszorúztuk Vántus István Szeged, Kölcsey u. 10. sz. alatti emléktábláját az Erkel Ferenc-díjas zeneszerző 89. születési évfordulója alkalmából; november 25-én dr. Bozóki Andrea Szerzők, stílusok, fúziók – irányzatok a kortárs gitárzenében címmel tartott előadást az SZTE Bartók Béla Művészeti kar Liszt-termében, november 26-án pedig dr. Dombiné Dr. Kemény Erzsébet tartott előadást Szőnyi Erzsébet művészetéről.

Talán elfogultnak tűnik a jelen sorok írója, de a 2024. évi Vántus–napok fénypontja az ezen írás bevezetőjében már említett Zenekari- és orgonaest volt a Szegedi Dómban. Önmagában már a templomi, valódi orgona megszólalása, melyre az 54 éves sorozat keretében még nem volt példa és a monumentális helyszín: grandiózussá tette ezt a hangversenyt, de legfőképpen és végképp a hangverseny műsora. Ezen este sztárja minden kétségen felül Magda Dávid volt, aki zeneszerzőként és orgonaművészeként egyaránt világszínvonalon szerepelt. Akheron c. művének interpretálásával kezdődött az est, mely a görög mitológiába gyökérik, s amely voltaképp egyféle requiem: a halál elleni küzdelem és a végzet könyörtelenségébe való beletörődés zenei apoteózisa. Ezután Vántus István–Móra Ferenc Aranykoporsó c. operája II. felvonásának IV. képe, a Katakomba–kép csendült föl, mely az opera eszmei csúcspontja (az opera aranymetszetében van). S annak ellenére, hogy az opera eddig 36-szor került színre, s bakelitlemezen, CD-n egyaránt szerepel, ezen az estén volt első igazán adekvát előadása a Katakomba–kép. Most került először templomba (a darabbéli katakomba ókeresztény templom, az opera ezen része ókeresztény istentisztelet), Lactantius, a prédikátor, a kórus, mint gyülekezet és a szimfonikus zenekar a Dóm karzatáról zengett a közönség felé, a zenekar részeként pedig a Dóm orgonája szólalt meg (eddig csak digitális orgonán játszott az adott orgonista, sőt, a hanglezem–CD-felvételen senki: a frekventált részeket hárfára írták át...) Szélpál Szilveszter Lactantius kivételesen nehéz szólójához teljesen illeszkedő magas baritonhangja remekül szárnyalt, az SZTE Bartók Béla Művészeti Kar Vegyeskara nagyszerűen énekelt gyülekezetként (karnagy: Valkai Dávid), a Szegedi Szimfonikus Zenekar kiválóan kísérte a művet, az orgonaszólamot e műben is Magda Dávid játszotta, Somorjai Péter pedig tökéletesen vezényelt. Ismét Magda Dávid-mű következett: a szerző előadásában szólalt meg a háromtétéles Concerto F-ban, mely az Akheronnal szemben valódi egyszemélyes versenymű, lendületes első és harmadik, lírai második tétellel. Az igazi nagy felfedezés és zenetörténeti jelentőségű bemutató Vántus Musica terrena c. orgonaversenye volt, mely több mint 64 évvel elkészülte után 2024. november 21-én csendült fel először úgy, ahogyan azt szerzője elképzelte, végre minden szépsége érvényesülhetett. Magda Dávid hatalmas teljesítményt nyújtott a mű meglehetősen nehéz és igényes szólójában, Somorjai Péter pedig óriási stílusérzékkel építette fel a darabot; végre megbizonyosodhattunk arról, hogy e mű a vántusi életmű egyik legkiemelkedőbb, méltatlanul félretett darabja, így állandó helye van koncertéletünkben.

E valóban ünnepi hangverseny létrejöttében nagy köszönet illeti a Szeged–Csanádi Római Katolikus Püspökséget, személyesen dr. Kiss-Rigó László püspök urat, a Szeged–Belvárosi Római Katolikus Plébániát (a Szegedi Dóm Plébániája), személyesen Kondé Lajos püspöki helynök esperes-plébános urat és a Szegedi Dóm Látogatóközpontot, vezetőjét, Kiss Editet és Látogatóközpont munkatársait. A Vántus István Kortárszenei Napok 2024. évi sorozatának fő támogatója az Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület és Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata volt, a Vántus István Társaság Közhasznú Egyesület és a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Kara rendezésében valósult meg. A szervezők köszönetet mondanak a támogatóknak és az egyes rendezvények helyszíneit biztosító intézményeknek, szervezeteknek. Találkozzunk a Vántus István Kortárszenei Napok 2025. évi rendezvényein, 2025. novemberében, melynek külön hangsúlyt ad majd Vántus István születésének posztumusz 90. évfordulója.

A Vántus István Kortárs Zenei Napok grafikája